

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 185/10
10.11.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 4. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз број 455/10 од 26.10.2010. године, подигнутом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу К .../10 од 02.06.2010. године и Кв број 273/10 од 17.06.2010. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз број 455/10 од 26.10.2010. године и УКИДАЈУ СЕ правноснажна решења Вишег суда у Ужицу К .../10 од 02.06.2010. године и Кв број 273/10 од 17.06.2010. године и предмет враћа Вишем суду у Ужицу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Ужицу К .../10 од 02.06.2010. године одлучено је да се раније окривљеном В.М., који је правноснажном пресудом Окружног суда у Ужицу К број 71/98 од 27.01.2003. године ослобођен од оптужбе да је учинио кривична дела за која је био оптужен, исплати из буџетских средстава на име награде и нужних издатака браниоца износ од 133.445,00 динара у року од 15 дана по правноснажности тог решења и да ће се овај износ уплатити пуномоћнику – браниоцу окривљеног, адвокату А.Б. из К. на жиро-рачун број ... код К. Банке К.

Виши суд у Ужицу је решењем Кв број 273/10 од 17.06.2010. године одбио као неосновану жалбу пуномоћника окривљеног В.М., адвоката А.Б. изјављену против решења Вишег суда у Ужицу К .../10 од 02.06.2010. године.

Против ових решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 455/10 од 26.10.2010. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и члана 197. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, укине првостепено и другостепено решење и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је најпре

решењем Вишег суда у Ужицу К број .../2010 од 02.06.2010. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и то на штету окривљеног В.М. јер је изрека противречна разлозима решења, а разлози о одлучним чињеницама су потпуно нејасни и у знатној мери противречни.

Наиме, првостепени суд у изреци решења К .../10 од 02.06.2010. године наводи да ће се раније окривљеном В.М. који је првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе да је извршио кривична дела, исплатити из буџетских средстава на име награде и нужних издатака браниоца износ од 133.455,00 динара, док у образложењу решења износи закључак да су трошкови превоза браниоца окривљеног (нужни издаци) обухваћени висином накнаде за рад браниоца и да их из тих разлога није досудио, што чини изреку решења противречном разлозима, а разлоге о одлучним чињеницама нејасним и у знатној мери противречним чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Надаље, чланом 193. став 2. тачка 7. ЗКП-а прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и награду и нужне издатке браниоца, а према одредби члана 197. став 1. ЗКП-а, када се донесе пресуда којом се окривљени ослобађа од оптужбе, изрећи ће се у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1-6 ЗКП-а као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Дакле, цитиране одредбе јасно праве разлику између награде и нужних издатака браниоца при чему и Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката изричито под II у члановима 5. и 6. прописује да адвокату припада накнада свих трошкова у вези са радом, а у IV поглављу и награду за рад адвоката, па је с`тога, по оцени овог суда, погрешан став првостепеног суда да су трошкови превоза браниоца окривљеног обухваћени накнадном за његов рад, те да с`тога у конкретном случају није било основа за њихово досуђивање.

Поступајући на овај начин првостепени суд је повредио одредбу члана 197. став 1. у вези члана 193. став 2. тачка 7. ЗКП-а, јер побијаним решењем није прихватио да браниоцу окривљеног припада и накнада за превоз што представља нужни издатак у вези са радом у смислу наведених одредби и при том је за овакву своју одлуку дао неприхватљиве разлоге – да су ови трошкови обухваћени накнадом за рад адвоката.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд повредио одредбу члана 197. став 1. ЗКП-а у вези члана 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката тиме што је утврдио износ на име награде браниоца према оној тарифи за рад адвоката која је важила у време предузимања радње пред судом, а не према важећој тарифи у време обрачуна, како то предвиђа члан 8. наведене Тарифе.

Одбијајући жалбу пуномоћника окривљеног као неосновану и прихватајући из првостепеног решења изнете ставове Виши суд у Ужицу је и другостепеним решењем Кв. број 273/10 од 17.06.2010. године, такође учинио повреду закона - члана 197. став 1. у вези члана 193. став 2. тачка 7. ЗКП-а, а пошто при том није дао своје разлоге о одлучним чињеницама, односно због чега налази да су неосновани жалбени наводи да браниоцу окривљеног припадају трошкови превоза учинио је и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

С`обзиром да је наведеним решењима повређен закон на штету окривљеног В.М., Врховни касациони суд је уважањем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца означена решења укинуо и предмет вратио Вишем суду у Ужицу на поновно одлучивање у ком поступку ће суд отклонити повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано овом пресудом, након чега ће донети закониту и правилну одлуку.

Из изложеног, а на основу члана 425. став 1, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.